מִצְוָה מֵהַתַּרְיַ"ג מִצְּוֹת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם (י"ב, ב), אָמַר שָׁלֹמֹה (מִשְׁלֵי ח, ט"ו) בִּי מְלָכִים יִמְלֹכוּ, אָמַר רַבִּי לֵוִי מָשֶׁל לְדוּכֵּס שֶׁזָּרְקוּ לוֹ הַלְּגִיוֹנוֹת פּוֹרְפִירָא וְכוּ', עַד הַחֹדֶשׁ הַזָּה לָכֶם, לְקַיֵּים מַה שֶׁנָּאֱמֵר בִּי מְלָכִים יִמְלֹכוּ (שִׁיר הַשִּׁיִרִים רַבָּה ט"ו, י"ג). וְהוּא תָּמוּהַ שֶׁאֵין לוֹ שָׁחַר כְּלָל
וְנָרְאֶה לִי: דְּאִיתָא בַּשַׁ"ס דְּיוֹמָא דַּף ע"ב (ע"ב): אָמֵר רַבִּי יוֹחָנָן שְׁלֹשָׁה זֵרִים הַם: שֶׁל מִזְבַּחַ, וְשֶׁל אָרוֹן, וְשֶׁל שֵׁלְחָן. שֶׁל מִזְבַּחַ—זָּכָה אַהַרֹן, וְשֶׁל שֵׁלְחָן—זָכָה דָוִד, וְשֶׁל אָרוֹן—עָדַיִן מֻנָּח וְכוּ'.
ןְשֶׁמָּא תֹאמַר פָּחוּת הוּא—תַּלְמוּד לוֹמַר: בִּי מְלָכִים יִמְלֹכוּ. וּפֵירֵשׁ רַשִּׁ"י: גָּדוֹל הַמַּמְלִידְּ, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, מָן ?הַמֶּלֶדְ. וְיֵשׁ לְהָבִין: לָמָּה דַּוְקָא שְׁלֹשָׁה זֵרִים
ְנְרָצֶה דְּכָתַבְתִּי בְּמָקוֹם אַחֵר בֵּיאוּר דִּבְרֵי הַתּוֹסְפּוֹת וְזֹה לְשׁוֹן: וְהַא דְּאָמְרִינֵן שְׁלֹשָׁה דְבָרִים שְׁקוּלִים זֶה כָּזֶה: חָכְמָה, עֲנָוָה, יִרְאָה — אָמַר רִ' יִצְחָק דְּשְׁקוּלִים הַיִינוּ דְהָא בְּלָא הָא לֹא סָגִי וְכוּ', עַיֵּ"שׁ.
ְוְהָעוֹלֶה מִשֶּׁם, כִּי מַצְלַת הַחָּכְמָה שֶׁהִיא הַתּוֹרָה אִי אֶפְשָׁר בְּלֹא יִרְאָה, דַּהָוֵי חַס וְשֶׁלוֹם נִרְגָּן מַפְרִיד אַלּוּף (מִשְׁלֵי ט"ז, כ"ח), וְגַם מַעֲלַת הַחָּכְמָה בְּלֹא עֲנָוָה אִי אֶפְשָׁר, כַּמְבוֹאָר שָׁם.
וּבְזֶה יוּבַן שַׁ"ס הַנַּ"ל, אָמֵר רַבִּי יוֹחָנֶן שְׁלֹשָׁה זֵרים הֵם רָצוֹן לוֹמֵר: כְּשֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה יַחַד, אָז הֵם שָׁלוֹשׁ מַעֲלוֹת שֶׁזָּכְרוּ הַתּוֹס', דְהָא בְּלָא הָא לֹא סָגִי.
הַ"נ כְּשֶׁהֵם שָׁלֹשָׁה זֵרִים — אָז לְמַעְלָה יַחָשֵׁב, מַה שֶּׁאֵין כֵּן כְּשֶׁחָסֵר אֶחָד מֵהֶם — אָז אֵין שׁוּם אֶחָד נִקְרָא "זֵר". כִּי זֵר שֶׁל הָאָרוֹן, שֶׁהוּא כֶּתֶר תּוֹרָה, הוּא הָעִקֶּר — רַק כְּשִׁיצְטָרַף עִמּוֹ זֵר שֶׁל הַשֵּׁלְחָן, שֶׁהוּא בְּחִינַת מֵּלְכוּת שֶׁנָּכָה בּוֹ דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם — דְּהַיִינוּ בְּחִינַת יִרְאָה עִם הַתּוֹרָה, אָז לְמַעְלָה יִחָשֵׁב.

ְוְגַם שֶׁיּצְטָרֵף אֵלָיו בְּחִינַת עֲנָוָה, שֶׁהִיא זֵר שֶׁל הַמִּזְבֵּחַ שֶׁזָּכָה בּוֹ אַהָרֹן, שֶׁנִּשְׁתַּנָּה לְבְחִינַת משֶׁה גַּם כֵּן בְּמִדַּת הָעֲנָוָה, כְּמוֹ שֶׁפֵּירֵשׁ רַשִׁ"י עַל הַפָּסוּק (עַיֵּן שְׁמוֹת ו', 'כ"ו): הוּא משֶׁה וְאַהָרֹן, לוֹמֵר שֶׁשְׁקוּלִים וְכוּ
אָם כֵּן מְבוֹאָר, כִּי שְׁלוֹשֶׁה זֵרִים הַיְינוּ שָׁלוֹשׁ בְּחִינוֹת שָׁכָּתְבוּ הַתּוֹס' הַנַּ"ל — דְּהָא בְּלָא הָא לֹא סָגִי, וְהַבֵּן.
ְוְהָנֵּה נוֹדָע מַה שֶּׁאָמְרוּ חֲזַ"ל (הַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית י"א): אָמֵר רִבִּי יִצְחָק לֹא הָיְתָה צְּרִיכָה הַתּוֹרָה לְהִתְחִיל אֶלָּא מֵהַחֹדֶשׁ הַזָּה לָכֶם, שֶׁהִיא מִצְוָה רִאשׁוֹנָה וְכוּ'.
הַרִי עִקַּר הַתּוֹרָה הִיא מֵהַחֹדָשׁ הַזָּה לָכֶם.
וְיֵשׁ לְהַקְשׁוֹת: לָמָה לָכֶם — שֶׁהוּא מְיוּתָר. וּדְרַשׁוֹת חַזַ"ל יְדוּעוֹת.
ְוְגָרְאֶה לִי: דְּכָתַבְתִּי בְּמָקוֹם אַחֵר, דְּאִיתָא בַּשַׁ"ס (בְּרָכוֹת ז. עֲבוֹדָה זָרָה ד:): "וְיוֹדֵעַ דַּעַת עֶלְיוֹן" (בַּמְדְבָּר כ"ד, ט"ז) — שָׁהָיָה יוֹדַעַ לְכַנֵּן אוֹתָה שָׁעָה שֶׁהִיא זַעֲמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְכַמָּה זַעֲמוֹ — רָגַע וְכוּ.
וְהָקְשׁוּ הַתּוֹסְפוֹת: מַה יָּכוֹל לְקַלֵּל בְּרָגַע? וּמְשַׁנֵּי: שֶׁיָּכוֹל לוֹמַר "כַּלֵּם", וְאַחַר כָּךְ נָהְפַּךְ מִן "כַּלֵּם" נַעֲשָׂה "מֶלֶךּ", "שָׁנָּאֱמַר (דְּבָרִים ל"ג, ה') "וַיְהִי בִישֵׁרוּן מֶלֶךְּ
וּכְמוֹ שֶׁכֶּתְבוּ הַתּוֹסְפוֹת בְּמַסֶּכֶת עֲבוֹדָה זָרָה וְכוּ' (ד' ע"ב דִּ"ה וְיוֹדַעַ), עַיֵּ"שׁ
ַן זֶהוּ שֶׁנָאֱמֵר (דְּבָרִים כ"ג, ו') "וַיַּהֲפֹּדְ ה' אֱלֹהֶידְּ לְדְּ אֶת הַקְלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהַבְדְּ ה' אֱלֹהֶידְ" וְכוּ', עַיֵּ"שׁ.
וְעִנְיָן הַהֵּיפֶּךְ מִקְּלָלָה לְבָרֶכָה — הוּא עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה בָּצֵרוּף הַיִּרְאָה,

For what had previously been "a talebearer who separates a close friend," which causes, Heaven forbid, curses—now, through the unification of Torah and fear (which is the unification of the Holy	כִּי מַה שֶׁהָיָה "נִרְגָּן מַפְּרִיד אַלּוּף", הַגּוֹרֵם חַס וְשֶׁלוֹם קְלָלוֹת — וְעַמָּה עַל־יְדֵי הַחָּבּוּר, הַתּוֹרָה וְהַיִּרְאָה, שֶׁהִיא
One, blessed be He), it causes blessing and abundance in the world.	יִחוּד קוּדְשָׁא־בְּּרִיף־הוּא — גוֹרֵם בְּרָכָה וְשֶׁפַע בָּעוֹלֶם.
As I explained elsewhere in elucidating the Gemara (Kiddushin 30b): "And you shall place [these words]" (Devarim 11:18)—SM TM—the Torah is compared to a potion of life. A parable: to a person, etc.	ּכְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי בְּמָקוֹם אַחֵר בֵּיאוּר שַׁ"ס (אַדּוּשִׁין ל:):] "וְשַׂמְתֶּם" (דְּבָרִים י"א, י"ח) — סַ"ם תָּם — נִמְשְׁלָה התוֹרָה לְסַם חַיִּים, מָשֶׁל לְאָדָם וְכוּ'.
And the conclusion from there is: through the potion of Torah, it transforms the מ"ה (death)—which is the evil inclination—to ת"ם (wholesomeness), etc. See there.	ְוְהָעוֹלֶה מִשֶּׁם: עַל־יְדֵי סַם הַתּוֹרָה — מֵהַפָּף מָן "מֵ"ת", שָׁהוּא הַיֵּצֶר הָרָע, שֶׁיִּהְיֶה "תָּ"ם" וְכוּ', עַיֵּ"שׁ.]
So too here: it transforms from the evil inclination, which is "בַּלֵּם" (destroy them)," into "מְלֶּךְ" (king)."	וְהַכִּי נָמֵי — מֵהַפֵּף מִן הַיֵּצֶר הָרָע, שָׁהוּא "כַּלֵם", "וְנַצֲשֶׂה "מֶלֶּהְ".
And this is the meaning of what is written: "And Hashem your G-d turned the curse for you"—meaning the evil inclination—"into a blessing." And this is clear.	וְזֶהוּ שֶׁהוּא דִּכְתִיב: "וַיַּהֲפֹּךְ ה' אֱלֹהֶיךְ לְךָּ אֶת הַקְּלָלָה" הוּא הַיֵּצֶר הָרָע — "לִבְרָכָה", וְקַ"ל — שָׁהוּא הַיֵּצֶר הָרָע.
And behold, the word "לֶבֶם (for you)" has three possible arrangements: 1) מֶלֶךְ (3 בַּלֵם, 2) בַּלֵם,	וְהָנֵּה תַּבַת "לָכֶם" — יֵשׁ בָּה שְׁלֹשָׁה צֵרוּפִּים: א' — .""לָכֶם", ב' — "כַּלֵּם", ג' — "מֶלֶךְ
And with this, we can understand: "This month shall be for you"—it is difficult: Why does it say "for you"? And the answer is that this is what is written: "Through me kings reign."	וּבְזֶה יוּבַן: "הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לֶכֶם" — קָשֶׁה: לָמָה "לָכֶם"? "וּמְשַׁנֵּי: הָדָא הוּא דְּכְתִיב "בִּי מְלָכִים יִמְלֹכוּ
The intent is: through Torah, which begins with "This month shall be for you," it is given over to you to transform "בַּלֵם" into "בֶּלֶּה"."	הַכַּנָנָה: כִּי עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה, הַמַּתְחִיל מֵהַחֹדֶשׁ הַנָּה לָכֶם — הִיא מְסוּרָה לָכֶם הַבְּחִירָה לַעֲשׁוֹת זֹאת: לְהַהַפַּךְ מִן .""כַּלֵּם" לְ"מֶלֶךְ
And this is what is meant by "Through me kings reign"—because Torah, when joined with kingship (which is fear [of Heaven])—then "through me, kings."	וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמֵר: "בִּי מְלָכִים יִמְלֹכוּ" — כִּי הַתּוֹרָה בְּחָבּוּר מַלְכוּת, שֶׁהִיא יִרְאָה — וְזֶהוּ "בִּי מְלָכִים",
That is: when "בִּי"—in Torah—there is the aspect of kingship, which is fear, then they [too] reign.	בְּשֶׁיֵשׁ "בִּי", בַּתּוֹרָה, בְּחִינַת מַלְכוּת, שֶׁהִיא יִרְאָה — אָז "יִמְלֹכוּ" הֵם גַּם כֵּן.
As it says: "And there was a king in Yeshurun" (Devarim 33:5), because they transformed from "בַּלֵם" to "בָּלֶם"."	ּכְמוֹ שֶׁנָּאֱמַר: "וַיְהִי בִּישֵׁרוּן מֶלֶךּ" (דְּבָרִים ל"ג, ה'), "עַל־יְדֵי שֶׁהַפֵּכוּ מִן "כַּלֵּם" — "מֶלֶךְ.
Understand this well. And in the parsha of Bereishis, I also wrote at length about this. See there.	ְוָהֶבֵן. וּבְפָּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית גַּם כֵּן כָּתַבְתִּי בַּאֲרִיכוּת מִזֶּה, עַיֵּ"שׁ

Summary and Explanation

1. "This Month Shall Be for You" – the First Mitzvah and Its Deeper Meaning

The Torah begins with the creation of the world, but according to Rabbi Yitzchak (Midrash Tanchuma, Bereishis 11), it should have begun with the **first mitzvah** given to the Jewish people:

"החודש הזה לכם" – "This month shall be for you" (Shemos 12:2).

This mitzvah, which establishes **Jewish time and renewal** through the calendar, is central—not just chronologically, but **spiritually**—to the essence of Torah.

👑 2. The Phrase "לַכֶּם – For You": Why Does the Torah Emphasize It?

The word "לכם" seems extra—why does the Torah stress that the month is "for you"?

The answer lies in a play on the letters of the word לכם (for you), which can be rearranged into:

- 1. לכ"ם simply "for you"
- 2. בל"ם Kalem, meaning "destroy them" (a curse)
- 3. מלך Melech, "king" (a blessing)

The implication: **The power is given to "you" to choose** which version of "לכם" manifests—**curse or kingship**, destruction or elevation.

3. How Does One Transform "Curse" into "Blessing"?

This concept is rooted in the **story of Bilam** (Bamidbar 24:16; Devarim 23:6). He knew the **moment of Divine anger** and attempted to curse the Jews by saying "בַּלָּם" (**destroy them**). However, Hashem transformed it into "מְּלֶּךְ" (king)—as it says:

"יַיְהִי בִישֵׁרוּן מֶלֶּךְ" – "And there was a king in Yeshurun" (Devarim 33:5) "יַרְבָּרְ לְּךָ אֶת הַקְּלָלָה לְבְרָכָה" – "Hashem your G-d turned the curse into a blessing" (Devarim 23:6)

This transformation happens through Torah combined with Yirah (fear/reverence of G-d).

4. Three Crowns and Their Deeper Meaning

Rabbi Yochanan (Yoma 72b) teaches that there are three "crowns" (זֵרִים):

- Mizbeach (Altar) $\rightarrow$ Aharon $\rightarrow$ Humility
- Shulchan (Table) → David → Kingship / Fear
- Aron (Ark) $\rightarrow$ Torah $\rightarrow$ Wisdom

Each on its own is incomplete. Only when **all three are united**—Torah, Yirah, and Anavah (humility)—does the true greatness of Torah shine. This matches Tosafos' teaching that **wisdom**, **humility**, and fear of G-d are equal, and none can exist without the others.

Thus, the "crown" of Torah (the Ark) becomes meaningful only when joined with:

- Fear/Yirah (kingship → David → Shulchan)
- **Humility** (Aharon → Mizbeach)

🔄 5. The Role of Torah in Reversal and Elevation

Torah is described (Kiddushin 30b) as a "סם היים" – a potion of life. It has the power to transform:

- מָת (death) into מָת (wholesomeness)
- מַלֶּד (curse) into מֵלֶד (kingship)

This transformation is only possible when Torah is **combined with Yirah** (awe of G-d), symbolizing a full **spiritual unification** with Hashem.

Takeaway

You, the learner of Torah, are given the power of ילכם – "for you":

- The Torah empowers your choice.
- You can turn destruction (בֵּלֶב) into majesty (מֶלֶדְּ) through living with **Torah**, **Yirah**, and **Anavah**.

This is the deeper meaning of the verse:

"בְּי מְלְכִים יִמְלֹכוּ" – "Through Me, kings reign" (Mishlei 8:15)

When "בִּי" (Torah) contains "מלכות" (Yirah), then true kingship emerges—for both the individual and the nation.